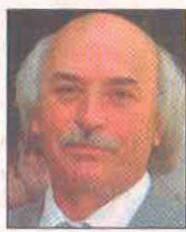

Frații

Aurelian
SILVESTRU

Peste tot în lume, frații ba se iubesc și se ajută, ba se ceartă și se dușmănesc. Orbelliani (un mare cărturar) povestește că doi frați dintr-o țară oarecare au împărțit în două avereia moștenită de la tatăl lor și au hotărât să trăiască separat. Unul din ei avea familie și mulți copii, iar celălalt (mezinul) încă nu era căsătorit. Cum hambarele cu grâu erau alături, frațele mai mare lua pe ascuns grâu din depozitul său și îl vârsa pe furiș în depozitul mezinului. „Fratele meu nu are pe nimenei, își spunea el în gând, să-l ajut măcar cu pâine”. Mezinul însă, fără să știe nimic de gestul fratelui mai mare, lúa și el grâu din magazia sa și îl vârsa pe furiș în magazia acestuia, spunându-și:

„Eu sunt singur și mă mulțumesc cu puțin, dar frate-meu are de hrăniti mai multe guri. Trebuie să-i dau ceva și de la mine”.

Au trăit așa o viață întreagă, ajutându-se reciproc, iar Bunul Dumnezeu, care le vedea pe toate, a făcut astfel,

încât hambarele lor să nu fie goale niciodată...

Intr-un alt capăt al lumii, alți frați (sapte la număr) locuiau împreună pe pământul moștenit de la părinți. Aveau o moșie mare și frumoasă care, prin efortul lor, putea deveni și mai prosperă, dar frații, de la un timp, au prins gust de ceară și nu era ză în care să nu-și provoace unul altuia vreo supărare. Acum, în loc să lucreze pe moșie, cătau preteze pentru dușmanie: se insultau reciproc, tezeau intrigă, se luan de piept...

Dincolo de râu trăia un tiran care demult pusește ochii pe pământurile lor, dar care îi credea unită și se temea de ei. Când și-a dat seama că frații sunt dezbinati și se urască, a trecut nestingherit hotarul și le-a luat o parte din moșie. Vrând să-i ajute, Dumnezeu a trimis la ei un înger-păzitor care i-a spus celui mai mare dintre frați:

– Oprită-vă. Dușmanii vă amenință casa!

– Dușmanii mei sunt frații mei! i-a ripostat dânsul cu ciudă.

Zădanic a încercat să le vorbească și celorlalți. Părea că fiecare dintre ei e gata să se unească și cu necuratul, doar să-i vadă îngununcheați pe ceilalți frați.

Pe la sfârșitul verii, tiranul le-a cotropit toată moșia, le-a luat nevestele, le-a vândut copiii în robie, iar pe ei i-a injugat la plug și, biciuindu-i, i-a pus să are ogoarele pe care odinioară le-au avut în stăpânire. Ultima oară când îngerul a dat ochii cu ei, erau tot injugați și se certau cumplit de la un os aruncat între ei a bătaie de joc de cel care îi cotropise...

Concurs școlar internațional

„Fii un Artist al Dunării” - 2014

Mișcarea Ecologistă din

înălțări

“Fii un Artist al Dunării 2014”!

„Fii un Artist al Dunării” este un concurs care se desfășoară anual și are drept scop educația ecologică a copiilor prin implicarea lor într-un mod creativ în descoperirea frumuseștilor naturii. Concursul este organizat cu susținerea Comisiei Internaționale pentru Protecția Fluvialui Dunăre (ICPDR) și a Parteneriatului Global pentru Apă din Europa Centrală și de Est (GWP CEE).

Etape: Competiția are două etape: națională și internațională. Juriul din R. Moldova va selecta și premia câștigătorii la nivel național, cele mai bune lucrări urmând să participe la etapa internațională. Câștigătorii etapei internaționale, la care vor participa concurenți din 14 țări, va fi invitat la Viena să primească premiul mare.

Condițiile concursului: La concurs pot participa copii cu vîrstă între 6 și 16 ani. Lucrarea trebuie să aibă un singur autor, să redea un mesaj ecologic inspirat de fluviu și afluenți săi. Vă recomandăm să organizați o deplasare la malul unei ape din zonă pentru a observa și, eventual, discuta importanța protejării acesteia. Astfel, veți putea crea propriile lucrări inspirate de ecosistemul acvatic (fauna, floră) sub

formă de sculptură, mozaic, colaj; materialele recomandate sunt și cele naturale, Fotografiati lucrarea și expediți-o în adresa MEM.

Data limită - 10 iunie 2014

Fiecare lucrare trebuie să fie însoțită de titlu/nume autor/clasă/vîrstă/școală/profesorul coordonator și trebuie expediată, până pe 10 iunie 2014, la adresa poștală: str. S. Lazo, 13, Chișinău, MD 2004 sau prin e-mail mem@mem.md, cu mențiunea „Concursul Artistul Dunării”. Dimensiunea minimă pentru o fotografie digitală este de 1 MB în format JPEG / în format electronic la o rezoluție de 300dpi. Dacă se preferă formatul tipărit, pe hârtie simplă sau lucioasă, acesta trebuie să aibă dimensiunea de cel puțin 15 x 20 cm. Atenție, desene și tablouri NU sunt acceptate în concurs. Câștigătorii la etapa națională vor fi anunțați până la sfârșitul lunii iunie 2014.

Premii: cele mai bune 10 lucrări selectate la etapa națională vor fi premiate cu diplome, ceasuri de apă, seturi de cărți, chipiuri, maiouri și o excursie gratuită la Muzeul de Etnografie și Istorie Naturală a Moldovei.

Mult succes!

Pentru mai multe detalii consultați pagina www.mem.md sau apelați la numărul 022 23 26 54.

Cuvinte cu poveste

Ticălosul, la origine era un cuvânt de bine

Unele cuvinte au o poveste amuzantă, schimbându-și întrutoțul sensul inițial. Este și cazul cuvântului ticălos, un calificativ peiorativ care astăzi nu face placere nimănui să îl fie adresat. Astăzi sunt mulți care par că se străduiește să îl adjudece. Dar asta e altă poveste.

Cuvântul „ticălos” a intrat în limba română odată cu venirea fanariotilor la sfârșitul secolului al XVII-lea. În limba greacă adusă de acești fanarioti, ticălos era „ti kalos” („ce frumos”). În special la mariile sărbători, de Paști și de Crăciun, când țărani veneau cu tot alaiul

de obiceiuri, cântece și jocuri la curțile boierilor fanariotă, acestia îi priveau din cerdacul conacelor și exclamau des, cu incântare, „ti kalos!”. Și uite așa, „ti kalos” azi, „ti kalos” mâine, țărani români au ajuns să se refere la boierii fanariotă, în contextul tuturor abuzurilor și nedreptăților pe care aceștia le comiteau, cu termenul de „ticălosii ceia”. Și ticălos a rămas până în ziua de azi omul care comite fapte reprobabile, nemernicul, sau cel care se găsește într-o stare jalnică, cel vrednic de milă pentru că e nenorocit.

Eleonora CRĂCIUN

Protecția mediului este priorită în zilele noastre, iar educația ecologică trebuie să devină o exigență pentru orice proces educativ.

Educația ecologică - educație pentru viitor

o alternativă a lecțiilor tradiționale de educație ecologică. La eveniment vor participa și reprezentanți ai Ministerului Mediului, Ministerului Educației, ai Agenției de Stat Mold Silva, reprezentanți ai partenerilor de proiect, precum și ai finanțatorilor; mass-media națională și locală.

Elevii își vor cunoaște semenii din alte localități și vor împărtăși din cunoștințele acumulate pe parcursul unui an de participare la ore ecologice.

Evenimentul va găzdui și lansarea expoziției de fotografie peisagistică și desemnarea câștigătorului concursului de fotografie „Iubește moșia satului tău”, desfășurat de AFPMDD în cadrul aceluiași proiect - „Promovarea educației ecologice prin implicarea tinerilor în monitorizarea biodiver-

Lecție practică de fotografie la Grădina Botanică din Chișinău

sității forestiere a rezervației „Plaiul Fagului”.

Competiția „Iubește moșia satului tău” a fost precedată de cursuri teoretice și practice de inițiere în arta fotografică. La cursuri au participat elevi pasionați de fotografie (selectați pe bază de concurs), iar lecția practică a fost organizată la Grădina Botanică

Ore ecologice în aer liber pentru elevii de la Bahmut, Călărași

technici de conservare a biodiversității. Intenția echipei de proiect a fost de a promova rezervații naturale drept săli de clasă în aer liber, ateliere de dezvoltare a orelor ecologice. Peste 260 de tineri din localitățile sus-menționate au participat, pe parcursul anului de studiu 2013 – 2014, la amplul program de educație ecologică neformală. În fiecare școală inclusă în proiect au fost create cluburi ecologice, la care s-au înscris elevii pasionați de natură. Cluburile ecologice sunt organizate și coordonate de către 3 profesori de specialitate din fiecare școală și către un voluntar AFPMDD, care, pe parcursul întregului an de studii, au inspirat elevii la activități de protecție a mediului înconjurător.

24 mai - Ziua Internațională a Biodiversității

De Ziua Internațională a Biodiversității, 24 mai 2014, toți participanții proiectului (260 elevi și 30 profesori din cele 8 școli) se vor întâlni la Rezervația „Plaiul Fagului”. Va fi un eveniment inedit, cu scopul de a promova ariile naturale drept săli de clasă în aer liber,

Ion Dodon, elev al clasei a IX-a la Gimnaziul „Valeriu Bulicanu” din satul Boldurești, raionul Nisporeni, ne-a scris: „Am participat la cursurile de inițiere în teoria și practica fotografică cu doi colegi de-a mei

- Daniela Bargan și Iurie Bulicanu.

Înainte credeam că e foarte simplu - ai

apăsat butonul și fotografia frumoasă e

gata. Datorită acestor cursuri am avut

posibilitatea de a descoperi arta foto-

grafică și de a vedea locuri cu adevărat

pitorești pe care le-am imortalizat în

pozele noastre. Le mulțumim organizatorilor și ne dorim să participăm în

continuare la concursuri legate de bio-

diversitate. Astfel, devenim mai atenți

față de natura care ne înconjoară”.

Entuziasmul elevilor l-am văzut pe

tot parcursul implementării proiectu-

ului. La fel, ne-am bucurat de susținerea

profesorilor și a părinților.

Elevii de la Călărași, Ungheni și

Nisporeni au devenit, cu siguranță, prin-

cunoștințele și deprinderile căpătate,

mai motivați de a proteja natura. Este

o dovadă că educația ecologică a tine-

rilor este cea mai bună investiție, este

speranța pentru viitor.

Xenia CECHINA

Dragă mamă

Câte stele sunt pe cer

Una nu-i mai luminoasă

Decât tine...

Câte flori dragi infloresc

Nici una nu-i mai frumoasă

Decât tine...

Câte păsări ciripesc

glas duios nici una n-are

Ca al tău...

Dragă, mamă,

Îngerul lui Dumnezeu.

Nu plâng

Ți-e înima tăiată în două,
Te sfâșie, te doare, te frângă,
Dar mamă, te rog, nu plâng...

Cu lacrimi de sânge plonă,
Ne iubești, ți-e dor, ne dorești,
Nu plâng, în suflet ne ești...

Lumea se prăbușește,
Căci e urâtă, rea, pierdută,
Nu plâng, ființă durătă...

Domnul mult ne iubește,
Și pe tine, și pe tata, și pe noi,
Nu plâng... mi-e dor de voi...

Tată...

De ce tacerea ta mă doare,
Și valul nopții e pustiu,
De ce lumina nu răsare,
Când printre îngeri eu te știu.

De ce nu vă sa conuam
Tărâmul verde ce-ai lăsat,
De ce n-apari să adunăm
Prin rouă, roade pe-nserat.

Natura cântă celor duși
Le țese chipul din ruine
Și pomii au căzut răpuși,
O, tată, le e dor de tine.

Mi-e dor și plouă
Mi-e dor și plouă...
Tu niciodată n-ai să știi
Că-n suflet am ascuns tăcere,
Că-n lacrimi mi-am topit amarul
Nopților târzii.

Oădă

Lui Mihai Eminescu

Manuscrisul din vechiul scrin
Găsit-am ieri într-un sertar,
În vechiul scrin, un manuscris
Îmbătrânit de timp.

L-am scuturat ușor de praf
Și dintr-o dată l-am deschis,
L-am prețuit de la început,
Nu puteam ca să-l închid.

Și din coperte au ieșit
Trăiri ascunse-n poezii,
Un om cu sufletul rănit
Se tânguia “de ce nu vă?”

Și copleșită de ce descopeream,
Citeam cu inima vrăjătă.
De frumusețe lăcrimam
Și-un dor nebun mă cuprindea,
Să te citesc la nesfârșit.

M